

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/234/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114236894
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4114236894.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Borisa Minksa v právnej veci žalobcu: P. U., bytom O., Z. XXXX/XX zastúpená Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS s.r.o. so sídlom Šaľa, Hlavná 6, proti žalovanému: Z. U., bytom Z. C. XXX, o zaplatenie sumy 1.173,94 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 03. novembra 2015, č. k. 9C/4842015-93, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o zamietnutí zvyšku žaloby a výroku o náhrade trov konania m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 100 eur s 5,5% ročným úrokom z omeškania od 26.06.2015 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V časti o zamietnutí zvyšku žaloby odvolací súd napadnutý rozsudok p o t v r d z u j e .

Žalovanému sa priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 79,84 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.1.Okresný súd Nitra (do 30.6.2016 ako súd prvého stupňa v zmysle § 9 ods.1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ďalej len „OSP“ a od 1.7.2016 ako súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 3.novembra 2015, č. k. 9C/4842015-93 rozhodol, že odporca (ďalej len „žalovaný“ v zmysle § 60 CSP) je povinný zaplatiť navrhovateľke (ďalej len „žalobca“ resp. žalobkyňa“ v zmysle § 60 CSP) sumu 18,37 € s 5,5 % úrokom z omeškania od 26.6.2015 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

1.2.Vo zvyšku súd návrh (ďalej len „žaloba“ v zmysle § 131 CSP) zamietol.

1.3.Žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 96 %.

2. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil podľa ustanovení § 3 ods.1, § 136 ods.2, § 137 ods.2, § 144, § 145 ods.2, § 148 ods.1, § 451 ods.1, § 454, § 511 ods.1,3, 853 ods.1 a § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a podľa § 3 ods.1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1.2.2013.

3.1. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 1.073,94 €, ktorá suma pozostáva z alikvótnej časti dane z nehnuteľností, z poistenia domu, z platieb za plyn v rokoch 2012 až 2014 a z platieb za elektrinu.

3.2. Z vykonaného dokazovania považoval prvoinštančný súd za preukázané, že bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania zaniklo rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 18C/45/2010 zo

dňa 8.7.2010, právoplatný dňa 25.8.2010, ktorým bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené a konanie o vyporiadanie BSM bolo vedené pod sp. zn. 19C/101/2011 na návrh žalobcu, ktorým bol Z. U..

3.3. Žalobkyňa sa v tomto konaní domáhala, aby sa žalovaný podieľal v polovici na úhradách dane z nehnuteľností za roky 2013 a 2014 v sume 18,37 € ročne, na poistnom za rok 2012 až 2014, spolu poistné 200 eur, s tým, že za rok 2012 bolo poistné 32 eur a za roky 2013 až 2014 to bolo 29 eur štvrtročne. Za plyn sa domáhala úhrady zálohových platieb 100 eur mesačne od decembra 2012 do mája 2014, od júla 2014 v sume 28 eur a od augusta 2014 do novembra 2014 v sume 50 eur, spolu 1.928 eur mínus preplatok 744,63 eur, za elektrinu zaplatila zálohy 100 eur, a to v decembri 2012 a v januári 2013 plus nedoplatok 44,66 eur a ďalej od februára 2013 až do januára 2014 platila 60 eur mesačne, čo po odpočítaní preplatku predstavovalo sumu 423,11 eur (660 mínus preplatok 2236,89 / zrejme 236,89-pozn. odvolacieho súdu/), ďalej marec 2014 až november 2014 40 eur mesačne, čo spolu činilo 360 eur.

4.4. Žalovaný bol ochotný podieľať na úhrade polovice dane z nehnuteľností a na poistnom. Z výpovede účastníkov bolo zistené, že žalovaný opustil spoločnú domácnosť ešte v roku 2010, kedy po jeho odchode žalobkyňa vymenila zámky do predmetnej nehnuteľnosti.

5.1. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že v danom prípade sa žalobkyňa domáhala úhrad plnenia energií, poistného a dane z nehnuteľnosti za nehnuteľnosť v období po zániku BSM do jeho vyporiadania, keďže pokračovala v platení týchto úhrad spojených s užívaním nehnuteľnosti po rozvedení manželstva so žalovaným, keď k rozvodu došlo v roku 2010.

5.2. Pokiaľ ide o plnenie týchto úhrad po rozvedení, konštatoval, že ide o plnenie z príjmov, ktoré už po rozvedení nepatrili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Dospel záveru, že k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného nemohlo dôjsť, pretože žalobkyňa plnila na úhradu bežných úhrad k spoločnému nevyporiadanému domu účastníkov konania a nebolo sporné, že žalovaný predmetnú nehnuteľnosť od roku 2010 vôbec neužíval, nakoľko po odchode mu žalobkyňa znemožnila prístup do tejto nehnuteľnosti výmenou zámku, ktorá skutočnosť sporná nebola, a teda po rozvedení manželstva platila zo svojich príjmov za dom, pretože tento výlučne sama aj skutočne užívala. Nešlo o dôvod úhrady, ktorý by prichádzal do úvahy aj v prípade, že by účastníci dom vôbec neužívali.

5.3. Žalobkyňa až do septembra 2013 obývala rodinný dom a potom po presťahovaní sa do bytu v meste Galanta ho využívala naďalej počas víkendov, a to v spornom období, za ktoré sa domáhala predmetných úhrad. Z uvedených dôvodov na strane žalovaného nemohlo dôjsť k vzniku bezdôvodného obohatenia, a preto jej súd priznal iba polovicu dane z nehnuteľností za rok 2013 a 2014, nakoľko ide o zákonný nárok platenia dane a s touto sumou žalovaný aj súhlasil. V tomto smere súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/495/2014.

5.4. Pokiaľ ide o priznanie poistného za poistenie domu v rokoch 2012 až 2014 súd poznamenal, že predmetné poistenie nehnuteľnosti zrealizovala žalobkyňa bez vedomia a súhlasu žalovaného, keď uzavrela poistnú zmluvu s inou poisťovňou, a to Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., a preto súd tento nárok na úhradu poistného nepriznal. Prihliadol aj k tomu, že v konečnom dôsledku vo vzťahu k dodávateľom služieb v rodinnom dome bola zmluvne zviazaná žalobkyňa, a teda z tohto pohľadu neplnila aj za iného a s poukazom na užívací stav by bolo v rozpore s dobrými mravmi zaviazat' žalovaného na úhradu nákladov - energií a poistného, preto žalobkyňa mala povinnosť podieľať sa na týchto nákladoch.

6. Súd priznal žalobkyni zákonný úrok z omeškania od 26.6.2015 podľa § podľa § 3 ods. 1 OZ a vo zvyšku žalobu žalobkyne ako nedôvodne podanú zamietol.

7. O trovách konania rozhodol podľa § 151 ods.7 OSP a žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 96 % vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu v konaní.

8. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods.2 písm. d/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Poukázala na to, že až do septembra 2013 obývala rodinný dom a potom po presťahovaní sa do bytu v Galante ho využívala naďalej počas víkendov v spornom období, za ktoré sa domáhala predmetných úhrad. Správanie zo strany žalovaného považuje za účelové s cieľom vyhnúť sa zaplateniu žalovanej sumy. Žalovaná istina nepredstavuje len

spotrebované energie, ale aj poplatky za daň z nehnuteľnosti, poisťku za dom, ktoré musia platiť z dôvodu čerpania úveru zo Štátneho fondu rozvoja bývania. Žalovaný bol ten, ktorý opustil spoločnú domácnosť účastníkov a prestal sa podieľať na úhradách spojených s udržiavaním ich spoločného majetku, t.j. rodinného domu, ktorý nadobudli počas trvania manželstva. Všetky výdavky uhrádzala výlučne žalobkyňa. V odpore žalovaného uvádzané skutočnosti o zamedzení prístupu do predmetnej nehnuteľnosti a výmene zámkov sú nepravdivé, keďže žalovaný sám opustil nehnuteľnosť, dokonca si odniesol z nej všetky veci, aj tie, ktoré patrili do masy BSM, bez vedomia a súhlasu žalobkyne.

9. Keďže sa žalobkyňa nevedela so žalovaným dohodnúť na tom, aby predmetná nehnuteľnosť ostala v jej výlučnom vlastníctve, kúpila si byt v Galante, kde má od mája 2013 trvalý pobyt aj s maloletými deťmi. V čase, keď mala žalobkyňa vážnych záujemcov o kúpu nehnuteľnosti, tieto žalovaný zmaril a predaj nehnuteľnosti sa nerealizoval. Pretože nehnuteľnosť neobýva ani žalobkyňa ani žalovaný, je potrebné dom temperovať, aby sa v budúcnosti neznížila jeho hodnota na trhu. Poznamenala, že s žalovaným bývali v spoločnej domácnosti v obci C., katastrálne územie Z. C., ktorá nehnuteľnosť je vedená na LV č. XXX až do roku 2011 a po tom, ako syn účastníkov konania stratil kľúče, bola žalobkyňa nútená vymeniť zámok na predmetnej nehnuteľnosti. V rodinnom dome bývala spolu s maloletými deťmi v rokoch 2012-2014 a výlučne ona uhrádzala všetky potrebné náklady spojené s užívaním a udržiavaním nehnuteľností. Keďže spor o vyporiadanie BSM trval neprimerane dlho a žalovaný nesúhlasil s predajom nehnuteľnosti, kúpila si žalobkyňa 3-izbový byt v O., kde v súčasnosti žije a býva s maloletými deťmi, ktoré tam navštevujú aj školu. Žalovaný sa nepodieľal na úhrade žiadnych nákladov, neplatil ani úvery, žalobkyňa realizovala aj úpravu záhrady, kosila trávnik a mala náklady aj s opravou kotla. Žalobkyňa znížila zálohové platby za energie na minimum.

10. Podľa ustálenej judikatúry sa obaja manželia majú v prípade absencie odchyľne od dohody podieľať na spoločných pláťbách súvisiacich s užívaním spoločnej veci jednou polovicou. Spoločné užívanie a údržba majetku však predpokladajú, že si manželia budú poskytovať potrebnú súčinnosť tak, aby údržba majetku mohla byť riadne zabezpečená.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetný rodinný dom bol súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva, ktoré ešte v čase podania žaloby nebolo vyporiadané, to znamená, že podiel ani jedného z manželov nebol určený. To však neznamená, že bývalá manželka nemá právo ochrany. Túto ochranu jej poskytuje ustanovenie § 146 Občianskeho zákonníka v spojení s § 853 Občianskeho zákonníka (R 17/1967).

12. Napadnutým rozsudkom súd rozhodol o trovách konania podľa § 151 ods.7 OSP, ktorým je žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov konania percentuálne vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu v konaní vo výške 96 %. Rozhodnutie súdu o výške sumy náhrady trov konania je nevykonateľným výrokom a žalovanému navyše v tomto konaní ani nevznikli žiadne trovy konania a ani nebol v tomto konaní zastúpený právny zástupcom.

13. Odvolateľka navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 1.173,94 € s 5,5% úrokom z omeškania odo dňa 26.06.2015 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania.

14. Žalovaný sa písomne vyjadril k odvolaniu, konštatujúc, že skutočnosti uvádzané v odvolaní považuje za účelové, nakoľko žalobkyňa uvádza samé klamné tvrdenia. Tvrdenia o blokovani predaja predmetnej nehnuteľnosti jeho osobou sú úplne scestné, pretože bol ohľadne predaja predmetnej nehnuteľnosti kontaktovaný jeden krát realitnou maklérkou, ktorá mala údajne sprostredkovať predaj rodinného domu, dal jej osobne súhlas s predajom, následne ho už nekontaktovala a rodinný dom nebol predaný. Keď ho oslovili záujemcovia na kúpu nehnuteľnosti, navštívil žalobkyňu, ktorá mu dala prísľub, že pokiaľ sa dohodnú na vyporiadaní BSM tak im nehnuteľnosť odpredá. V priebehu týždňa mu oznámila, že dom nepredá a chce si ho ponechať. O ponechanie nehnuteľnosti o svojho vlastníctva žiadala žalobkyňa už od rozvodu ich manželstva, pričom s tým od začiatku súhlasil, čo je písomne zaznamenané aj v spise 19C/101/2011 o vyporiadaní BSM.

15. Žalobkyňa tiež v odvolaní uvádza, že spoločne bývali v danej nehnuteľnosti do roku 2011, čo je vyfabulovaná lož, nakoľko sa obával vymyslených trestných oznámení zo strany exmanželky, ktorá

chcela do spoločnej domácnosti nasťahovať svojho priateľa, dôvod podania o rozvod, čo sa mu aj potvrdilo podaním oznámenia na PZ voči jeho osobe, keď si odviezol osobné veci pred ukončením rozvodového konania. Žalobkyňa predmetnú nehnuteľnosť užíva od roku 2010 a počas celej doby tvrdila, že si chce nehnuteľnosť ponechať vo svojom vlastníctve, s čím on súhlasil. S ohľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Nitra potvrdil.

16. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods.1 OSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou - žalobcom včas (§ 201 a § 204 OSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 OSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP) a že odvolateľka v odvolaní použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. a) a f) OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP a § 380 ods.1 CSP), keďže rozsudok vo vyhovujúcej časti o priznaní sumy 18,37 € s príslušenstvom odvolaním nebol napadnutý a predmetom odvolacieho konania bol výrok rozsudku o zamietnutí zvyšku žaloby ako aj výrok o trovách konania, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods.1 CSP a contrario), pričom deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený na úradnej tabuli súdu najmenej päť dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP) a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako bol vyvesený na úradnej tabuli (§ 21 ods. 2 vyhl. č. 543/2005 Z.z.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je čiastočne dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti výroku a výroku o náhrade trov konania podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

17. Odvolanie žalobkyne bolo podané do 30. júna 2016. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods.1 Civilného sporového poriadku (CSP), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

18. Podľa § 60 CSP stranami sú žalobca a žalovaný.

Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

19. Podľa čl. 1, § 1 ods.1 zákona č. 125/2015 z 18. novembra 2015, o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, Ak sa vo všeobecne záväznom právnom predpise používa pojem „návrh“, „navrhovateľ“, „odporca“, „účastník“, rozumie sa tým podľa povahy veci aj „žaloba“, „žalobca“, „žalovaný“, „strana“.

Ak sa vo všeobecne záväznom právnom predpise používa pojem „súd prvého stupňa“ alebo „súd druhého stupňa“, rozumie sa tým podľa povahy veci „súd prvej inštancie“ alebo „súd druhej inštancie“ (ods. 2 citovaného ustanovenia).

Ak sa vo všeobecne záväznom právnom predpise používa pojem „občianske súdne konanie“, rozumie sa tým podľa povahy veci „civilný proces“ alebo „správny súdny proces“ (ods. 3 citovaného ustanovenia).

Ak sa vo všeobecne záväznom právnom predpise používa pojem „občianskoprávne konanie“, rozumie sa tým „civilný proces“ (ods. 4 citovaného ustanovenia).

20. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

21. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou

aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo síce aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

22.1. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia (§ 157 ods. 2 OSP), pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo (účastníka) a povinnosť (súdu) na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu (rozhodnutia) (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 4/2009 zo dňa 29. júna 2010).

22.2. Z ustálenej judikatúry ESLP vyplýva, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303- A, s.12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

22.3. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS 115/03 z 3.júla 2003).

23.1. Z výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie ako aj z obsahu spisu vyplýva, že bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu - žalobkyne a žalobcu - zaniklo právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 8. júla 2010, sp. zn. 18C/45/2010, teda dňa 25. augusta 2010.

23.2. Predmetom sporu bol nárok žalobkyne voči žalobcovi o úhradu polovice nákladov spojených s udržiavaním spoločného majetku sporových strán po zániku ich manželstva, z titulu bezdôvodného obohatenia, keď žalobkyňa požadovala od žalovaného zaplatiť sumu 1173,94 eura s 5,05% ročným úrokom z omeškania odo dňa doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia. Konkrétne išlo o vynaložené náklady na: a/ daň z nehnuteľnosti za roky 2013 a 2014 v celkovej sume 36,74 eura, b/ poistenie domu za roky 2012 až 2014 v celkovej sume 200 eur, c/ plyn za roky 2012 až 2014 v celkovej sume 1183,37 eura, e/ elektrinu za roky 2012 až 2014 v sume 927,77 eura, čo spolu predstavuje sumu 2 347,88 eura, takže polovica vynaložených nákladov, ktorú žalobkyňa požadovala od žalovaného predstavuje žalovanú sumu 1173,94 eura a z nej súd prvej inštancie právoplatne priznal žalobkyni sumu 18,37 eura s príslušenstvom z titulu vynaložených nákladov za zaplatenú daň z nehnuteľností v rokoch 2013 a 2014. V tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie už nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

23.3. Žalobkyňa podala odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola zamietnutá zvyšná časť žaloby s príslušenstvom, a teda sa domáhala zmeny rozsudku súdu prvej inštancie tak, že žalovaný bude povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1155,57 eura s 5,5% ročným úrokom z omeškania odo dňa 26.06.2015 do zaplatenia a domáhala sa aj priznania náhrady trov konania.

24.1. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí časti žaloby o zaplatenie polovice úhrady nákladov za plyn v rokoch 2012 až 2014, t.j. v sume 591,68 eura a za elektrinu v sume 463,89 eura je vecne správny, preto v tejto časti odvolací súd napadnutý zamietajúci rozsudok podľa § 387 ods.1 CSP ako vo výroku vecne správny potvrdil a stotožnil sa s odôvodnením tejto časti rozsudku, keďže z dokazovania nesporne vyplynulo, že žalovaný predmetnú domovú nehnuteľnosť od roku 2010 neužíval, domovú nehnuteľnosť užívala výlučne žalobkyňa spolu s maloletými deťmi v rokoch 2012-2014, preto na strane žalovaného nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobkyne.

24.2. Odvolací súd k správnym skutkovým a právnym dôvodom poznamenáva, že v zmysle § 853 ods. 1 OZ, na ktorý súd prvej inštancie správne poukázal, pokiaľ ide o právne vzťahy týkajúce sa zaniknutého a doposiaľ nevyporiadaného bezpodielového spoluvlastníctva, sa právne vzťahy spravujú ustanoveniami o bezpodielovom spoluvlastníctve s istou modifikáciou. Predovšetkým sa prestáva čerpať do masy BSM zo zdrojov, ktoré vytvárajú bezpodielové spoluvlastníctvo, avšak do masy patria prírastky a výnosy zo spoločného majetku. Zaniknutá masa BSM sa už v zásade nerozmnožuje a nerastie, môže sa len udržiavať, narastať prírastkom a obmieňať sa ekonomicky; masa však nie je mŕtva a je v pohybe, takže obaja bývalí manželia užívajú veci v zaniknutom bezpodielovom spoluvlastníctve spoločne, veci spoločne opotrebovávajú i spotrebujú, ale aj udržiavajú. Ak ich však z rôznych dôvodov užíva len jeden z rozvedených manželov, čo bolo aj v tomto prípade, keď žalobkyňa vynakladala náklady na plyn a elektrinu v rodinnom dome, ktorý výlučne sama aj s maloletými deťmi užívala, preto bolo jej jeho povinnosťou vynakladať náklady na prevádzku a údržbu na vlastné náklady.

25.1. Pokiaľ však ide o náklady na poistenie domu v rokoch 2012 až 2014, ktoré vynaložila žalobkyňa v celkovej sume 200 eur, čo preukázala potvrdeniami o platbách, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí tohto nároku ako vecne nesprávny podľa § 388 CSP zmenil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 100 eur s 5,5% ročným úrokom z omeškania od 26.06.2015 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

25.2. Odvolací súd sa nestotožnil s odôvodnením prvoinštančného rozsudku o zamietnutí nároku žalobkyne na zaplatenie polovice nákladov na poistenie domu za obdobie rokov 2012 až 2014, že predmetné poistenie realizoval žalobkyňa bez vedomia a súhlasu žalovaného, a preto by bolo v rozpore s dobrými mravmi zaviazat' žalovaného na úhradu týchto nákladov.

25.3. Odvolací súd zastáva názor, že pokiaľ došlo k zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov a ešte nedošlo k jeho vyporiadaniu a v takomto období jeden z bývalých manželov uzavrie zmluvu s poisťovňou o poistení domovej nehnuteľnosti, pričom druhý z bývalých manželov s tým ex post súhlasí, čo bolo aj v danom prípade, keď žalovaný na pojednávaní pred súdom prvej inštancie uvádzal, že je ochotný uhradiť uplatnený nárok žalobkyne voči nemu na poistné, pričom na prípadné poistné plnenie by mal rovnaký nárok ako žalobkyňa, ktorá uzavrela poistnú zmluvu na domovú nehnuteľnosť, potom by bolo spravodlivé a v súlade s dobrými mravmi, aby sa aj druhý z bývalých manželov, v danom prípade žalovaný, podieľal na úhrade nákladov poistného.

26. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie čiastočne zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

27. Pretože odvolací súd čiastočne zmenil rozsudok súdu prvej inštancie, v zmysle § 396 ods. 2 CSP zmenil aj rozhodnutie prvoinštančného súdu o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

28. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 396 ods. 2 CSP ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

29. V predmetnej veci žalobkyňa uplatnila voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 1173,94 eura s príslušenstvom, úspešná bola ohľadne sumy 118,37 eura, čo predstavuje 10,08 % a neúspešná bola ohľadne sumy 1055,57 eura, čo predstavuje 89,92 %, takže žalovaný mal pomerný úspech vo veci v rozsahu 79,84 %, preto odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania tak, ako je uvedené v enunciaci tohto rozsudku.

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).